

नैषधीयचरितमहाकाव्ये प्राणिविज्ञानम्

डा. नीलाम्बरबाघः

सहायकाचार्यः, साहित्यविभागः,

श्रीजगन्नाथसंस्कृतविश्वविद्यालयः श्रीविहारः, पुरी, ओडिशा ।

उपक्रमः-

महाकविश्रीहर्षः प्रकाण्डविद्वान् तु आसीत् एव साहित्य-न्याय-तर्कादि विषयेषु सः समाना ज्ञाताऽसीत् तेन सह वेदाङ्ग-षड्दर्शन-संगीत-गणीत-आयुर्वेद-धनुर्वेद-सामुद्रिकविद्या-ज्योतिष-पुराण-नीतिशास्त्रेषु अपि विशिष्टपाण्डित्यमावहति । इत्थं प्राणिविज्ञानस्यापि ज्ञाताऽसीत् सः ।

विषयोपस्थापनम्-

नैषधीयचरितमहाकाव्ये जल-स्थल-आकाशसम्बद्धितानां प्राणिनामुल्लेखः वर्तते । प्रथमसर्गे अश्वसम्बद्धि वर्णनं श्रीहर्षः करोति तेन शालिहोत्रस्य ज्ञाता इति आत्मानं साधयति । प्रथमसर्गे अश्वलक्षणं, अश्वस्वभावं, अश्वगतिं च साधु वर्णयति महाकविश्रीहर्षः ।

अश्वलक्षणं यथा-

“ अथान्तरेणावटुगामिनाऽध्वना निशीथिनीनाथमहस्सहोदरैः ।

निगालगाद् देवमणेरिवोत्थितैर्विराजितं केसरकेशरश्मिभिः ॥”^१

अर्थात्- तदनन्तरं निशीथिनीनाथमहः सहोदरैः निगालगात् देवमणेः आन्तरेण अवटुगामिना अध्वना उत्थितैः इव केसरकेशरश्मिभिः विराजितं..(तं हयं नलः आरुरोह) ।

पुनश्च –

अजस्रभूमीतटकुट्टनोद्गतौ रुपास्यमानं चरणेषु रुणुभिः ।

रयप्रकर्षाध्ययनार्थमागतौर्जनस्य चेताभिरिवाणिमाङ्कितैः ॥^२

इत्थं चतुष्पष्टिश्लोकपर्यन्तम् अश्वलक्षणं वर्णितमस्ति ।

अश्वगतिः यथा-

द्विषद्विरेवास्य विलङ्घिता दिशो यशोभिरेवाब्धिरकारि गोष्पदम् ।

इतीव धारामवधार्य मण्डली क्रियाश्रियाऽमण्डि तुरङ्गमैः स्थली ॥^३

अर्थात्-

अस्य द्विषद्विः एव दिशः विलङ्घिताः अस्य यशोभिः एव अब्धिः गोष्पदम् अकारि इति इव तुरङ्गमैः धाराम् अवधीर्य मण्डलीक्रियाश्रया स्थली अभूषि ।

यथा वा-

प्रयातुमस्माकमियं कियत्पदं धरा तदम्भोधिरपि स्थलायनाम् ।
इतीव वाहैर्निवेगदर्पितैः पयोधिरोधक्षममुत्थितं रजः ॥^४

अर्थात्-

इयं धरा अस्माकं प्रस्थातुं कियत् गन्तव्यं स्थानम् अर्थात् किञ्चित् पर्याप्तम् अतः तत् पयोधिः अपि भूरेव भवतु -इति इव निजवेगदर्पितैः नलाश्वैः समुद्रच्छादेन पर्याप्तं रजः उत्थापितम् ।

अश्वस्वभावः यथा-

हर्यदक्रामि पदैककेन रवं पदैश्चतुभिः क्रमणेऽपि यस्य नः ।
त्रपा हरीणामिति नम्रिताननैर्न्यवर्ति तैर्धनभः कृतक्रमैः ॥^५

अर्थात्-

यत् रवं हरेः एककेन पदाम् अक्रामि तस्य चतुर्भिः पदैः अपि क्रमेण नः हरिणां त्रपा- इति नम्रिताननैः अर्द्धनमः कृतक्रमैः तैः निवर्तितम् ।

नैषधीयचरितमहाकाव्ये प्रथमसर्गे श्लोकसंख्या ११७ तः १४४ पर्यन्तं वर्णितः हंसप्रसङ्गः पक्षिविज्ञानस्य परिचायकोऽस्ति ।
महाकाव्येऽस्मिन् मयूरस्य वर्णना^६, कोकिलस्य वर्णनं^७, शुकस्य वर्णनं^८ । अन्येषां पक्षिणां च वर्णनं दृश्यते ।
जलचरमीनसम्बद्धः उल्लेखः नेत्राणाम् उपमात्वेन अस्त्येव । मीनप्रकृतेः निरीक्षणमपि काव्येऽस्मिन् वर्तते ।

यथा-

पिकरुतश्रुतिकम्पिनि शैवलं हृदि तया निहितं विचलद्भ्रुभौ ।
सतततद्रुतहृच्छयकेतुना हतमिव स्वतनूधनघर्षिणा ॥^९

उपसंहारः-

उपरोक्तेषु स्थलेषु प्राणिविषयकवर्णनघटितत्वात् महाकविश्रीहर्षः प्राणिषु विशिष्टं ज्ञानं स्थापयति स्म इति महाकविः प्राणिविज्ञानी इति निःसन्देहं वक्तुं शक्यते ।

पादटीकाः-

१. नैषधीयचरितमहाकाव्यम् १/५८
२. तत्रैव १/५९
३. तत्रैव १/७२
४. तत्रैव १/६९
५. तत्रैव १/७९
६. तत्रैव १/१०२
७. तत्रैव १/१००, १०२, १०४
८. तत्रैव १/१०३, १०४
९. तत्रैव ४/३५